

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Crucem suam vti quisque diuersimodé portet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Crux cur Iesu
toli im-
posita fue-
rit, non la-
tronibus.

Latronum
confortium
quantum
Christi igno-
miniam au-
xerit.

Esaia 9.
Principatus
Christi ut sit
crux.
Philip. 2.

Christus ut
regaret in
nobis per
crucem.
Philip. 3.
Gen. 22.
Crucem sua
quando por-
tauerit Iesus.

Cur Simon
angariaue-
rit portare
crucem Iesu.

Vita omnis
Christiani
non nisi
quomodo
non sit aliud
quam crux.

Vide iterum quomodo ignominiosum lignum crucis, Iesu dorso feren-
dum imponunt, quod ut maledictum, nemo tangere dignabatur. Neutri au-
tem latronum cum Iesu crucifigendorum, crucem ferendam imposuerunt,
quo Iesus tanquam scelerator aestimaretur, utpote cui soli suum supplicium
(quod antehac nulli factum erat) impositum cerneretur. Hoc enim ad exagge-
randam Christo ignominiam, ad augendam quoque infamiam eiusdem, à lu-
dæis fuerit excogitatum, ut Christus solus suam ferret crucem, non item la-
trones, quo latronibus scelerator crederetur Christus: nec aliam ob rem la-
trones simul crucifigendi, eidem coniuncti sunt, quam ut Iesus eorum confor-
tio, & in eorum poena infamaretur, unde similis quoque ac insignior crederetur
latronibus fuisse in scelere. Producitur itaque interea agnus mansuetissimus
Dominus Iesus, crucem ferens in dorso mire & magnitudinis & longitudinis,
qua onustus humi deprimebatur, quæ ludæorum studio illi (ut dixi) imposita
est, ut sceleribus eius purgandis mors violenta, quam sustinere parem habuit
cum latronibus, pararetur non sufficiens, sed facinoribus eius singularibus,
poena quoque ac probrum, singularia & antehac inaudita, deberentur. Idem
quam flagitiosus nullus ante, ipse est ferre coactus suam crucem. Impletum
est autem illud Esaia: *Factus est principatus eius super humerum eius Principa-
tus enim Christi, crux est eius, dicente quoque Apostolo: Humiliauit semetipsum,
factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exal-
tauit illum, & donauit illi nomen, quod est, &c.* Quomodo igitur in signum nobi-
litate excellentiæ, alijs balteum, alijs coronam, alijs mitram, alijs auream por-
tant catenam, ita in signum sui imperij Christus suam portat crucem: neque
enim aliter in nobis regnat Christus, quam per crucem, id est, per asperitates
& tribulationes, quibus signat ornatque suos quos in hoc mundo habet ami-
cos. Eam ob rem ij quoque qui delicias sequuntur, ab Apostolo crucis vocan-
tur inimici. Impletur hic figura Isaac, ignem & ligna pro sui immolatione
portantis. Contemplare tu hic, quomodo Iesus incedit portans suam crucem:
anhelus, anxius, incuruatus, humi depressus, viribus exhaustus, doloribus &
vulneribus plenus, adeo ut pedem vix posset mouere, gemens ex alto corde &
suspirans. Plus tamen ludæorum doluit cecitatem, quam suam vel passionem
vel ignominiam. Fatigatus itaque & exhaustus, lento incedit gradu, nec progredi
tanto sub onere potuit: imò ut alijs volunt, deficiens viribus corrui, licet
percussus, impulsus, tractus atque calcatus progredi vgeretur. Quapropter ne
inter manus eorum deficiens, moreretur genere mortis quam volebant mi-
tiori, ne de suam Pilatus sententiam reuocaret, & quo citius ad eius necem,
quam aestuante sitiebant, pertingerent, angariauerunt Simonem quendam
Cyrenæum, ut ferret crucem post Iesum: in hoc quoque insultantes Iesu, quod
qui Deum se omnipotentem rectasset, auxilio egeret humano: nec ferre cru-
cem posset, nisi adiutus.

Crucem suam ut quisque diuersimodè portet.

TOta vita hominis Christiani, si iuxta Euangelium viuere decreuerit, ni-
hil est aliud, nec aliud esse debet, quam crux & martyrrium. Abstinerere
enim à delectatione sensuum, amœna voluptuosaque sibi interdicerere, de-
sideria sua mortificare, frangere voluntatem propriam, seipsum non quare-
re, sed

re voluntatem propriam, seipsum non querere, sed abnegare: odientem diligere, inimico benefacere, nonne crux est interna & occulta? imò quo secretior, nonne eo & grauior? Si ergo Christum volumus sequi, voluntariè eidem sacrificemus nos (quomodo scriptum est) oportet. Qui enim aliud præter Christum desiderat, si propterea habet pati, non Christo, sed concupiscentiæ suæ crucem portat. Multi, imò penè omnes crucem in hoc mundo portamus. Veruntamen hi soli propter Christum portant, qui Christum sequuntur. Quotquot certè Christum sequimur, crucem habemus portare: non tamen quotquot portamus crucem, Christum sequimur. Aliter enim (vt dictum est supra) non dominatur nobis Christus, nisi paratis sequi crucem, hoc est, asperitates & tribulationes ferre post ipsum. Hoc enim est Christi vestigia sequi, quomodo ipse ambulauit, ambulare: & quomodo Petrus dicit: *Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, vt sequamini vestigia eius.* Quicumque igitur vult haberi Christianus, non fugiat crucem, sed amplectatur: quia crux est vestis, qua suos vestit milites in hac vita Christus. Secundò aduerte, quod Christus sui imitatores non admonet vt Christi ferant crucem, nec generaliter crucem, sed vnumquemq; admonet vt tollat crucem suam, hoc est, propriam. Quid est crucem ferre tollere vè suam? Nempe hoc, vt vnusquisque eam tollat quæ à Domino sibi affertur portada. Neq; enim crux mea, est crux alterius: nec quod alium torquet atq; illi crux est, propterea etiam me torquet, aut mihi crux est. Sed vnusquisq; suam habet crucem, vnusquisq; vnde grauatur habet. Hoc ergo quod illi molestum est, crucem esse suam cogitet, à Domino sibi missam: hanc Christi ferat amore, vt quod alioqui horreret, quod recusaret, iam propter Christum ferat. Quapropter si crux, vitæ virtutisq; propositum dicitur, quod Euangelio quadrare debet, maximè illa in abdicatione propriæ voluntatis, & in veteris hominis mortificatione sita est. Non est igitur omnibus vna, sed sua cuiq; crux est metienda, quæ viribus eius sit temperata. Inde itaq; monemur, ne stulta æmulatione velimus æmulari quorumlibet sanctorum abstinentias afflictiuavè exercitia, quæ ne ipsi quidem nisi singulari gratiæ dono adiuti, ferre potuissent. Tua igitur tibi crux est tollenda, hoc est, iuxta vires tuas, & quantum ferre vales. Neque enim iuberis iuxta alterius mensuram & vires agere (quasi vna sit crux omnium) aut ferre, sed iuxta tuas vires, quas reliquis multis impares fortasse habes aut inferiores.

Psalm. 53.
Crucē concupiscentiæ suæ quis portet.
Crucē propter Christū portantem qui sint.
Vestigia Christi sequi quid sit.

Lucæ 9.
Crucē quomodo quisque suā portare debeat.

Crux vti cuique sua metienda portandaq; sit, non alterius.

Crucē propter Deum semel assumptam, non esse abijciendam.

Tertiò discutiendum est, non abijciendam suapte voluntate crucem semel assumptam. Verùm si vires tibi deficiunt, si vltra quemadmodum hæcenus tuli, sufferre non vales, licet tibi adiutorium sumere, licet tibi sumere eum qui te iuuet. Vides enim Christum quoq; admisisse adiutorem, non electum, non petiit, sed eum qui illi fuerat datus.

IESUS IN CALVARIAM CRUCIFIGENDVS
educitur. Artic. XXXVIII.

SEquebatur autem illum multa turba populi & mulierum, quæ plangebant & lamentabantur eum. Conuersus autem ad illos Iesus, dixit: Filia Hierusalem, nolite flere super me, sed

Lucæ 23.

M sed